

kyndige kan indkaldes til udvalgets møder. Yderligere bestemmelser herom skulle ikke være nødvendige.

b) Udvalgets opgave består i at afgive vejledende udtalelser om, hvilke sygdomme der bør berettige til erstatning efter loven. Såfremt fagområderne henvender sig med forslag herom, vil udvalget naturligvis undersøge spørgsmålet. Erhvervs sygdomsundersøgelser, der går herudover, falder imidlertid uden for udvalgets arbejdsområde; sådanne undersøgelser hører efter socialministeriets opfattelse under arbejdsmiljøloven.

Spørgsmål 41:

Hvilke sanktioner forestiller man sig over for læger og tandlæger, der ikke følger § 12 om anmeldelsespligten?

Svar:

Læger, der ikke foretager de anmeldelser, der er foreskrevet i § 12, vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af lægelovens § 11, stk. 1, hvorefter læger er forpligtede til at opfylde den oplysnings- og indberetningspligt, som påhviler dem efter lovgivningen.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i tandlægeloven. Det er imidlertid kun i ganske få tilfælde, at der kan blive tale om anmeldelser fra tandlæger, og socialministeriet har ikke fundet anledning til at udarbejde en straffebestemmelse af hensyn til disse tilfælde. I denne forbindelse skal man oplyse, at der ikke i gældende lov er knyttet nogen straffehjemmel til bestemmelsen om lægers og tandlægers anmeldelsespligt, og at der efter sikringsstyrelsens erfaring heller ikke er behov herfor.

Spørgsmål 42:

Kan det oplyses, hvor mange sager man har haft til behandling pr. år af den karakter, der beskrives i § 30, stk. 2 og 3, for forhold, der har bestået i mindre end 5 år.?

Svar:

Vedrørende § 30, stk. 2: Bestemmelsen vil kun blive aktuel i de ganske få tilfælde, hvor der går lang tid mellem arbejdsskaden og dødsfaldet – f. eks. ved silicose- og asbestose-tilfælde,

Efter den gældende lov kan der som hovedregel ikke udbetales rente til en efterladt

enke, hvis ægteskabet ikke er indgået før arbejdsskadens indtræden.

Ved en undersøgelse, sikringsstyrelsen foretog for nogle år siden, viste det sig imidlertid, at man kun i 2 tilfælde indenfor en 5-årig periode havde måttet afvise at udbetale erstatning til en ægtefælle, fordi ægteskabet var indgået efter, at den afdøde havde pådraget sig lidelsen.

Vedrørende § 30, stk. 3: Bestemmelsen er ny i forhold til gældende lov, og der foreligger ikke oplysninger, som muliggør en opgørelse af, i hvor mange tilfælde begrænsningen ved reglen om 5 års varighed vil få betydning.

Spørgsmål 43:

Hvorledes informeres befolkningen og specielt arbejdspladserne om nye erhvervs sygdomme, der anerkendes efter loven?

Svar:

Ved større ændringer af erhvervs sygdomsfortegnelsen vil befolkningen blive orienteret ved annoncering i de større dagblade og evt. ved meddelelser i radio og TV. Herudover vil arbejdspladser og virksomheder blive gjort bekendt med ændringerne gennem arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationernes faglige presse.

Spørgsmål 44:

Under henvisning til svarene på spørgsmålene 2, 3 og 4 spørges, om ministeren kan oplyse, i hvor mange tilfælde der er tilkendt erstatning for erhvervs sygdomme efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde – såvel før som efter gennemførelsen af det omtalte »blandede system«.

Spørgsmål 45:

Udvalget udbeder sig oplysninger om, hvordan disse erstatningssager fordeler sig på de forskellige erhvervs sygdomme.

Spørgsmål 46:

Udvalget udbeder sig oplysninger om, hvordan indberetningerne af erhvervs sygdomme fordeler sig på de forskellige erhvervs sygdomme.

Svar:

I perioden 1. juli 1975–30. juni 1976 er nedenstående nye tilfælde af erhvervs sygdomme